

ת"פ 18192/03 - מדינת ישראל נגד ח'אלד עתמה

בית משפט השלום בנצרת

16 יולי 2017

ת"פ 14-03-18192 מדינת ישראל נ' עתמה

פרק פמצ' 100314

בפני סגנית הנשיא, כב' השופטת עד' בambilיה - אינשטיין
מדינת ישראל
המאשימה

נ' עתמה
ח'אלד עתמה
הנאשם

nocchim:

מתעם המאשימה: מתמחה ויאם זועבי

הנאשם: בעצמו ועל ידי ב"כ עוזי סעד חדאד מהסנגוריה הציבורית

זכור דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודהתו בביצוע עבירה של **שימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; עבירה של **קיבלה דבר בתחבולה**, לפי סעיף 416 לחוק העונשין; ועבירה **איומנים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. עובדות כתוב האישום המתוקן בשנית מ/2 הן כדלקמן:

א. במועד לא ידוע במהלך חודש אפריל שנת 2011, או בסמוך לו, פנה הנאשם לسؤال שנעאה (להלן: "سؤال") וביקש כי יפרע שני צ'קים מזויפים ודוחויים, שנחזו להיות צ'קים של "חברת מחזור פלאה", האחד בסך 155 אלף ל"ג, והשני בסך 173 אלף ל"ג (להלן: "הצ'קים"), טרם מועד הפירעון הרשום עליהם. בעשוותו זאת, יצר הנאשם מצג שווה בפניו סלאח, כי הצ'קים תקינים וכי סלאח קיבל את תמורהם במועד הפירעון הרשום עליהם.

ב. סלאח נעה לבקשה והנאשם העביר לו את הצ'קים באמצעות דודו. סלאח העביר את הצ'קים לחברו בשם מוחמד מוחמד (להלן: "מוחמד"), אשר עסוק בניכוי צ'קים, בבקשתה כי יתן לו את תמורתם.

ג. לאחר מספר ימים, ובטרם מועד פירעונו של הצ'קים, מסר מוחמד לסלאח מקדמה על סך 100,000 ש"ח נגד קבלת הצ'קים. באשר ליתרת הסכום, אמר מוחמד, כי לא יעבירו עד שוויודה עם הבנק כי הצ'קיםMRI

עמוד 1

פרעון.

ד. סלאח העביר את הכסף שקיבל ממוחמד לנאמם, לאחר שהקח לעצמו סכום של 13,000 ₪, תמורה לחוב שהנאמם היה חייב לו.

ה. מספר ימים לאחר המתואר לעיל, משרה הנאמם, כי אינו מקבל מסלאח את שאר התמורה של הכספיים, אימם הנאמם על סלאח כי יאונה לו רע, אם לא יעביר את שאר סכום הכספי.

ו. מספר ימים לאחר המתואר בסעיף ה' לעיל, גילה מוחמד כי הכספיים מזויפים. עקב לכך סרב לשלם את שאר הסכום ודרש מהנאמם כי הכספי ששלם יוחזר לו. מוחמד אמר לנאמם כי אם לא ישיב לו את כספו, יפנה לבאיו.

ז. בתגובה, שלח הנאמם למוחמד הודעה ובה אסר עליו ליצור עמו קשר, וכן ליזור קשר עם משפחתו, שאם יעשה כן, יפגע בו.

3. בהתאם להסדר טיעון עדכני, אליו הגיעו הצדדים בישיבת יום 1.3.17 (הmbטל הסדר קודם מיום 29.2.16), הנאמם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן בשנית מ/2. התביעה תעתרור לעונש של 6 חודשים עבודות שירות, מאסר על תנאי ופייצויים בסך 100,000 ₪ שהופקדו כתנאי להסדר, והגנה תטען באופן חופשי לעונש.

טייעוני הצדדים לעונש:

4. **המואשימה**, בדיון מיום 1.3.17, טענה למתחם שבין 4 חודשים לבין 20 חודשים מאסר בפועל, ועתה להטלת עונש ברף הבינוני-نمוך של המתחם, דהיינו: 6 חודשים לרצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי והפיizio בסך 100,000 ₪ שהופקד כתנאי להציג ההסדר ולאורו הוסר המחדל.

בטיעוניה בכתב, בהם לא מעודכן ההסדר מיום 1.3.17 והעובדה כי הנאמם הסיר את המחדל במלואו עת הפקיד 100,000 ₪ בCKETת בית המשפט, טענה למאסר אחורי סוג ובריח ועונשים נלוויים. נטען כי הערך שנפגע亘 הנו זכות הקניין של הפרט, אמון הציבור בחו"י מסחר תקנים, הסדר החברתי, בטחון הציבור ושלמות הנפש. נטען כי העבריות בוצעו תוך תכנון מוקדם לקבל בתחבולה כספים, ע"י פרעון צ'קים מזויפים ביודען, ותוך שימוש באיזומים, כשהנאמם מבצע עיקרי והנזק הינו חסרן כיס בגובה 100,000 ₪ למוחמד, ופגיעה בבטחון ובשלמות הנפש של מוחמד וסאלח נוכח האיים לפגוע בהם. קיימן נזק פוטנציאלי שכן לו התחבולה לא הייתה נחשפת, הנאמם עלול היה לקבל את מלא סכום ההונאה בסך 328,000 ₪. המנייע לביצוע העבריות הנו בצע כסף. בטיעון הכתוב הופני לפסיקה חמורה לאין שיעור ביחס למיחס לנאמם במ/2, לרבות בנוגע לסחיטה באיזומים, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיווף וכד', כך שלא ניתן ללמידה ממנו לעניןינו. נטען לצורך בהרתעת הרבים כוון שהعبارة לא מתוחכמת ותוצאותיה קשות, כך שיש להגן על הציבור, מפני ההונאה והאיומים אחד.

5. **ב"כ הנאמם** טוען כי מתחם העונש ההולם ומידניות הענישה הנהוגה נעה בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, כשהאונש המתאים לנאמם עומד על מאסר על תנאי ואין מניעה להוסיף צו של"צ. הסגנור סבור כי יש לקבוע

עונשו של הנאשם ברף הנמוך ולהמנע מהטלת מאסר בפועל, אף בעבודות שירות, לאור חלוף הזמן, ההודאה וחסכון זמן שיפוטי, הרקע לעבירות ונסיבות האישיות והכלכליות של הנאשם. הסגנור טען כי הנאשם הטעב בהסתדר המחייב עקב אילוצים כלכליים, אך לבסוף הסיר את המחייב במלאו. הוגנור כי אף שהנאשם ביצע עבירות אiomים הרי שלא לא מומשו. נטען כי ברקע למעשים עמד מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם באויהה תקופה. נטען כי מדיניות העונישה באiomים ובמרמה געה בין בגין מאסר על תנאי למאסר בפועל. עוד נטען כי לא הוגשה תלונה יזומה בדבר אiomים, דבר שمعد על רמת פחד נמוכה. לא מגשים כתבי אישום על תחבולת אלא רק על מרמה והפסיקה דנה במאסר על תנאי גם על מרמה שזה חמור מתחבולת. הסגנור עתר לקביעת מתחם כולל אחד לכל העבירות כיוון שמדובר באירוע אחד, ציין שלנאשם אין רשות קודמות במרמה, הרשותינו ישנות, אב למשיחי לשימ, חובות כבדים, מנהל הליכי פש"ר וכינוס נכסים, מצב בריאותי של אשתו ירוד, מטופלת אונקולוגית, בעל תעסוקה סדירה. שילחו למאסר בעבודות שירות תגוע בפרנסתו ובפרנסת משפחתו, שכן הוא עובד באופן סדיר, העבודה כוללת שהיא ממושכת בדרך.

6. **הנאשם**, בדבריו בבית המשפט, הביע חריטה וצער על מעשיו, הסביר כי אשתו חולה וכי הנה המפרנס היחיד של משפחתו, עובד מעל שניםים בחברה מסודרת כסמנכ"ל, ועשה הסדר חוב ביחס לכיספים שהוא חייב. הנאשם ביקש לא לקטווא את רצף התעסוקה והשיקום כדי שיוכל לחוות חיים נורמליים ומכובדים, אשר נשלו ממנו עת נקלע בין "אנשים רעים" ועזר להם לבצע מזימות במקורה דן.

מתחם העונש הולט:

7. בהתאם לתיקון 113, סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרי המנחה את בית המשפט בעונישה הוא עקרון הילימה - דהיינו: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיטול עליו.

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונישה יש להביא בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונישה הנווגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

9. **הערכים החברתיים המוגנים**, שנפגעו מביצוע העבירות דן הנם הגנה על זכות הקניין, שהנה זכות יסוד, וכן ההגנה על חופש הרצון, חופש הבחירה, ההחלטה והפעולה של הקרבן, הנשלל ממנו פעמי אחת בשל התחבולת, ובפעם השנייה, בעקבות האיום.

10. **הערך החברתי המוגן העומד בסיס עבירת האiomים** הנה הוא מניעת מעשי הפלדה והקנטה, לשם הגנה על שלות נפשו, ביטחונו וחירות הפעולה והבחירה של הפרט (ע"פ 2038/04/2012 **LEM N' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96, 105 (04.07.2012)).

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** משמעותית, נוכח נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן. מדובר בעבירות

שbovezu מtower מניע של בצע כסף.

קיים תכנון מוקדם, הנובע מה策ידות ב策'קים המזוייפים לשם ביצוע מזימתו.

הנאשם "זכה" ביתרונו ובהישג כתוצאה מן התחבולה שركם תוך שימוש策'קים המזוייפים: הנאשם גرف סכום כסף גדול策'ס 100,000 ל"נ עקב מעשה התחבולה, אף ניסה לגרוף סכום רב יותר של מלא סכום策'קים המזוייפים策'ס 328,000 ל"נ תוך שימוש באיזומים כי יועל רע למיטלון אם לא ישלם את מלא הסכום. סכום זה סירב הנאשם להחזיר, גם לאחר גילוי דבר ההונאה, ולשם הותרת סכום ההונאה בכיסו, לא נרתע הנאשם מלשוב ולעשות שימוש באיזומים.

הנאשם השלים את מעשה התחבולה במלואו. הוא מסר את策'קים המזוייפים לקורבן, דרש את מלא ערכם, ואף קיבל חלק מסכום ההונאה.

הנזק הפוטנציאלי במקרה דן הם קבלת מלא סכום התחבולה, דהיינו, מלא ערך策'קים בסך 328,000 ל"נ.

העובדת שהנזק שנגרם בפועל הננו חלקו, ומתחילה策'ס 100,000 ל"נ ולא בשווים המלא של策'קים, לא נבעה מחרמת הנאשם אלא מגילוי דבר התחבולה ע"י קורבנות ההונאה.

חשיפת ההונאה לא הביאה את הנאשם להפסיק פעילותו הפלילית, הוסיף חטא על פשע ואימן על הקורבן כדי להפחידו ולמנוע ממנו לפעול למצוי זכותו לקבלת תמורה策'קים המזוייפים ע"י פניה לנאשם ולאביו.

עם זאת, האיים אינם ברף הגבהה.

השילוב בין העבריות דן, קבלת דבר בתחבולה, שימוש במסמך מזויף ואיזומים, כמו גם התכנון המוקדם, היקף ההונאה בפועל策'ס 100,000 ל"נ והיקף ההונאה הפוטנציאלי בסך 328,000 ל"נ, כל אלה מצביעים על פגיעה ממשמעותית בערכיהם החברתיים המוגנים.

.12. מדיניות הענישה הנהוגה:

א.ת."פ (פ"ת) מדינת ישראל נ' שדה (03.07.2013) - הנאשם 1 (הרלוונטי לעניינו) הורשע על יסוד הודהתו בעבריות של קבלת דבר בתחבולה, החזקת טוביں שייבואם אסור. נקבע מתחם שבין מאסר בעבודות שירות עד שנת מאסר. הנאשם נידון ל-6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

ב. ת"פ (נץ') 08-11-202 **מדינת ישראל נ' ابو ליל** (16.6.10): nisiון קיבלת דבר בתחבולה ושימוש במסמך מזויף. תוקף רישוּן הנהיגה הזרמי של הנאשם פסק ועל מנת לחדשו היה עליו להבחן מחדש ב厴בָּן הנהיגה עינוי ולשלם קנסות. הנאשם עשה שימוש ברישוּן הנהיגה זמני מזויף תוך שהוא מנסה מחדש באמצעותו את רישוּן הנהיגה במשרד הרישוי בטבריה. הנאשם נדון למאסר בפועל למשך 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ולקנס.

ג. ת"פ (חדר) 07-1750 **מדינת ישראל נ' טרוטר** (10.3.08), הורשע הנאשם על-פי הודהתו בעבירה של קבלת דבר בתחבולה, ונדון למאסר על תנאי ולקנס.

ד. ת"פ (נץ') 09-07-22947 **מדינת ישראל נ' איפרמן** (24.3.10), הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר בתחבולה, ונדון למאסר על תנאי ולקנס.

ה.ת"פ (נץ') 07-1190-11 **מדינת ישראל נ' עמוס** (15.9.08), הורשעה הנאשם על-פי הודהתה בביצוע עבירה של קבלת דבר בתחבולה, ונדון לעונש של מאסר על תנאי ולקנס.

ו. ת"פ (נץ') 07-1785 **מדינת ישראל נ' דובגלבסקי** (5.2.09), הורשעה הנאשם על-פי הודהתה בעבירה של קבלת דבר בתחבולה, ונדון למאסר על תנאי.

13. בת"פ (תל אביב) 12-02-5262 **מדינת ישראל נ' הררי** (27/9/12), נקבעו שלושה מתחמים שונים לעבירות מרמה, בהתחשב בהיקף הגזלה ובאופן העבירות הנלוות. חלוקה זו מתאימה גם לענייננו בעבירת קבלת דבר בתחבולה. בפרש הררי נקבע כי המתחם השלישי (והחמור יותר) מתיחס למקרים בהם "היקף המרמה עלה על 100,000 ₪ ו/או פעולות המרמה היו כרוכות בזיהוף מסמכים או בשימוש במסמכים מזויפים" שacz נע המתחם בין 10 ל-22 חודשים.

14. בהתאם לסעיף 40(ג)(א) לחוק, היה שהנתשם הורשע בכמה עבירות, שהן חלק מאירוע אחד, אך נע מתחם עונש הולם לאיורע כלו ובמה שירעונו עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

15. **מתחם העונש ההולם:** בשים לב לעקרון ההלימה ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, מדיניות העונישה הנהוגה והנסיבות הקשורות במעשה העבירה כמפורט לעיל, מתחם העונש ההולם לעבירות שביצעו הנתפסנבניטותיהם נוע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשים מאסר בפועל ועונשים כלואים.

העונש המתאים לנאשם:

16. בהתאם לסעיף 40(ג)(ב) רשאי החוק העונשין, בתוך מתחם העונש ההולם, יקבע העונש המתאים לנאשם בהתאם בנסיבות שאין קשרו במעשה העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

17. בהתאם לסעיף 40(ג) לחוק, בגין העונש אתחשב במספר העבירות בהן הורשע הנאשם ובחיקה בינהו, תוך שימירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש ותקופת המאסר שעול הנאשם לשאת.

18. **הודהה ונטיית אחריות:** הנאשם הודה במינויו לו בכתב האישום ובכך חסר זמן ציבורי יקר.

19. **הسرת המחדל:** עובר להציג ההסדר, הפקיד הנאשם ב��ופת בית המשפט את סכום ההונאה במלואו - 100,000 ₪, כתנאי להסדר. במסגרת ההסדר הוסכם כי גזר הדין יכלול פסיקת פיצויים בסכום זה לקורבן והסכום יוחזר לו במלואו.

20. **עבר פלילי:** הנאשםolid 1985 ולחובתו עבר פלילי הכלול 3 הרשעות קודמות. הרשותו الأخيرة משנת 2013 בגין החזקת נכס חשוד כגנוב, וקדומותיה משנת 1998 ו-1999 בגין סיכון חי אדם בנティיב תחבורה, התקיפת שוטר, הפרעה לשוטר, העלבת עובד ציבור ונraigah בפסילה.

21. **חולף הזמן:** העבירות נשוא כתוב האישום בוצעו על-ידי הנאשם במהלך חודש אפריל 2011. כתוב האישום כנגד הנאשם הוגש ביום 10.03.2014. לא הוזג הסבר לשיהוי מטעם המאשימה.

22. **נסיבות אישיות:** בטיעוני הסגנו המלמד ובتسקיר שירות המבחן צוינו נסיבותו האישיות, המשפחתיות, התעסוקתיות והכלכליות של הנאשם, שמאפת צנעת הפרט לא אפרtan. הוצגו מסמכים רפואיים בדבר מצבה הבריאותי של אשת הנאשם, הלוקה בסרטן, אישור העסקה והסדר חובות הוצאה^פ.

נטען כי הטלת מאסר, ولو בעבודות שירות, תפגע בפרנסתו ובפרנסת משפחתו, לאור עיסוקו מזה שנים הכול שהוא ממושכת בדרכם. הפגיעה משמעותיתabis לב למצב אשתו.

23. **تسקיר שירות המבחן:** שירות המבחן המליץ להטייל על הנאשם ענישה מוחשית על מנת שיפנים את חומרת העבירות והפגיעה באחרים, זאת אם בדרך של עבודות שירות ואם בדרך של צו של"צ בהיקף 250 שעות, לצד עונשים נוספים. לאור עדמות הנאשם לא הומלץ על טיפול וצוין כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות דומה בעtid.

24. לאחר שבדקתי את מלאה השיקולים האמורים, ותוך עיריכת איזון בין חומרת העבירות, בנסיבותיה, אל מול הסרת המחדל, מצבה הבריאותי של אשת הנאשם ומניית פגיעה מכראעת בהיבט התעסוקתי, הנני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ניתן בזה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

הנאשם הסכים לביצוע הצו, והוזהר כי עליו למלא אחר תנאי צו השל"צ כלשונו וככתבו, שאם לא כן תתבקש הפקעת הצו ועונשו יבחן מחדש.

ב. **מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים** שלא יעבור על העבירות בהן הורשע ועל עבירות מרמה וזיוף.

ג. **פייצויים לטובת המטלון, בסך 100,000 ₪**, הפיצויים הופקדו ויעברו למטלון ע"י המזיכרות. המשימה תעביר פרטיה המטלון למזכירות בתוך 48 שעות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

المذكريات تعبر عن العنكبوت المحظوظ في المختبر، الذي يجري توصياته لصالح المحقق، وذلك في غضون 45 يوماً من اليوم.

<#2#>

ניתן והודע היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד הנוכחים.

עדית בambilie - אינשטיין, סגנית נשיא